

Bestemmelsen forventes ikke at kræve særlige initiativer fra danske myndigheders side, da det allerede i dag er almindeligt at anmode det tyske mindretal om at deltage i landsdelens kulturelle aktiviteter.

Artikel 12, stk. 1, litra g, hvorefter deltagerstaterne forpligter sig til at fremme og/eller lette oprettelsen af et eller flere organer med ansvar for at indsamle, opbevare kopier af og fremvise eller offentliggøre værker, som er skabt på regionale sprog eller mindretals-sprog.

Bestemmelsen anses for opfyldt med de aktiviteter, der i dag udføres af det tyske biblioteksvæsen, herunder det tyske centralbibliotek i Aabenraa, og de danske folkebiblioteker, herunder Landsbiblioteket i Aabenraa, jf. bemærkningerne til litra a om støtten til det tyske biblioteksvæsen i Sønderjylland.

Artikel 12, stk. 2, hvorefter delstaterne forpligter sig til med hensyn til andre områder end de områder, hvor de regionale sprog eller mindretalssprogene traditionelt bruges, og såfremt antallet af brugere af et sådant sprog berettiger dertil, at tillade, fremme og/eller tilvejebringe passende kulturaktiviteter og -faciliteter i overensstemmelse med det i stk. 1 anførte.

Bestemmelsen anses ikke for at have aktualitet i forhold til det tyske mindretal. Bestemmelsen forventes således ikke at medføre yderligere forpligtelser for danske offentlige myndigheder.

Artikel 12, stk. 3, hvorefter deltagerstaterne forpligter sig til i deres kulturpolitik over for udlandet at træffe passende foranstaltninger med hensyn til regionale sprog eller mindretalssprog og de kulturer, de afspejler.

Bestemmelsen vil navnlig kunne opfyldes gennem Udenrigsministeriets kulturelle aktiviteter i udlandet, idet ministeriet vil kunne gøre passende plads for det tyske mindretals sprog og kultur.

Artikel 13 indeholder en række foranstaltninger inden for det økonomiske og sociale område. Formålet med disse er på den ene side at begrænse forholdsregler, der forbyder eller modvirker brugen af regionale sprog eller mindretalssprog inden for dette område, og på den anden side at foreslå en række positive foranstaltninger. Stk. 1 indeholder bestemmelser om ikke-diskrimination og gælder derfor inden for hele statens territorium og ikke blot inden for de dele af landet, hvor der bruges regionale sprog eller mindretalssprog. Stk. 2 indeholder konkrete foranstaltninger til støtte for regionale sprog eller mindretalssprog og er begrænset til de områder, hvor disse sprog bruges, og kan i øvrigt begrænses »for så vidt dette med rimelighed kan lade sig gøre», jf. den tilsvarende be-

stemmelse vedrørende art. 10, stk. 1 og 3. Staternes forpligtelser gælder endvidere kun i det omfang, de offentlige myndigheder har kompetence, hvilken bestemmelse dog kun har betydning vedrørende litra c om sundheds- og socialinstitutioner.

Som nævnt, skal der efter artikel 2, stk. 2, anvendes mindst én bestemmelse i artikel 13 for sprog, der udpeges i henhold til artikel 3.

De danske myndigheder har udpeget følgende bestemmelser i artikel 13 til at gælde for det tyske mindretal i Sønderjylland. Bestemmelserne anses for opfyldt i henhold til gældende lovgivning.

Artikel 13, stk. 1, litra a, hvorefter parterne forpligter sig til i hele landet at fjerne eventuelle bestemmelser fra deres lovgivning, som uretmæssigt forbyder eller begrænser brugen af regionale sprog eller mindretalssprog i dokumenter, der er relateret til økonomiske eller sociale anliggender, særlig ansættelseskontrakter, og i tekniske dokumenter som for eksempel brugervejledninger til produkter eller installationer.

I lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet (jf. lovebekendtgørelse nr. 385 af 11. maj 1994) tages der ikke stilling til, på hvilket sprog arbejdskontrakten skal udfærdiges. Det mest almindeligt forekommende er et dansk ansættelsesbevis, men der er ikke forbud mod ansættelsesbevis på tysk.

Der findes i øvrigt ikke bestemmelser i lovgivningen, som strider mod artikel 13, stk. 1, litra a. Det er Erhvervsministeriets erfaring, at der er en fælles interesse mellem producenter og brugere i, at oplysninger i brugsanvisninger for varer eller installationer er skrevet på et sprog, som brugeren forstår. At der i visse tilfælde er krav om, at informationen skal foreligge på dansk, medfører på ingen måde forbud mod supplerende at give informationen på tysk.

Artikel 13, stk. 1, litra c, hvorefter parterne forpligter sig til i hele landet at bekæmpe enhver praksis, der har til hensigt at begrænse brugen af regionale sprog eller mindretalssprog i forbindelse med økonomiske eller sociale anliggender.

Inden for Arbejdsministeriets område ville en praksis som nævnt i sig selv være i strid med lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv. (jf. lov nr. 459 af 12. juni 1996). Der ses i øvrigt ikke at være bestemmelser i dansk lovgivning eller praksis, som strider mod den omhandlede bestemmelse.

Artikel 13, stk. 1, litra d, hvorefter parterne forpligter sig til i hele landet at lette og/eller fremme brugen af regionale sprog eller mindretalssprog med andre midler end de i litra a, b og c anførte.